UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er] eua[n]gelia to||tius anni

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. vij. post festu[m] Trini. Questio. lij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70365

Visual Library

ſiaꝝ. Solu. Nullā patiꝶ tpis iacturā q̇
opaꝶ qḋ meli⁹ ē: docēdo ſcptură: vł ſe ad
h̄ p ſtudiū diſponēdo. Hec s. Tho. cuꝫ
multꝭ aliȷ̈s. Ex his āt ptꝫ ad pmū qſi-
tū h̄ tñ notādo ꝙ ſctūs Tho. ñ loqꝶ ḋ eo
q̇ ſtudet qdē i theologicis: ſed ñ vt do-
ceat ṽbo aut ſcpto. ſꝫ vt ſciat ⁊ i ip̄o le-
teꝶ de deo. ſꝫ de eo q̇ ſe p ſtudiū diſpo-
nit vt doceat: ly vt dicēre cām finalem.
Hic āt ē actiu⁹: ille ṽo ɔtēplatiu⁹. vtꝫ
ȷ̈.ȷ̈.q.clxxxj.ar.iȷ̈.in corpe. Et ad iui
cē. in merito cōpaꝶ eo mō q̇ vita mere
ɔtēplatiua ⁊ actiua veniēs ex plenitu-
die ɔtēplatōis. de q̇ vide.ȷ̈.ȷ̈.q.clxxxȷ̈.
ar.j.i cor. Ad ſcðm āt qſitū dico vt ptꝫ
ex dictꝭ ſci Tho. in hac qōne: ꝙ meli⁹ ē
ſimplr docere ſcpto q̄ʒ ṽbo: qꝛ docēs ṽ
bo vt i plꝛib⁹ docꝫ ſimplices tm̄ i ſeipis p
ficiētes. docēs āt ſcpto docꝫ ēt futuros
doctores ⁊ ſi vterq̄ʒ doceat doctores fu
turos (vt docens ṽbo i ſcholꝭ aut alibi)
adhuc meli⁹ ē doceř ſcpto: qꝛ hec doctri
na ē vniuerſalioꝛ ⁊ durabilioꝛ. Et eadē
rōe ſimplr meli⁹ ē docere futuros docto
res ṽbo i ſcholꝭ: q̄ʒ ſimplices i eccłia: licꝫ
illi ſint plꝛes. qꝛ ſic docēs i eccłia ē archi
tect⁹ reſpectu pticularis ſalutē aiaꝝ pcu
rātiū ita docēs i ſcholꝭ reſpectu docētiū
in eccłia eſt architect⁹: qꝛ docet q̄liꝶ do-
ceant. Et ɔñr ē pticeps toti⁹ fruct⁹ eoꝝ
q̄s docuit: ſm illḋ Gał. vj. Cōicet āt is
q̇ ⁊c. Queri ēt pt Vtꝝ docere ſit act⁹
vite actiue aut ɔtēplatiue: Vide.ȷ̈.ȷ̈.q
clxxxj.ar.iȷ̈. Et vtꝝ doctoꝛ vł p̄dicatoꝛ
habeat a deo in patria pmiū ſpeciale. ſ.
aureolā: qñ ppꝭ inanē gł̄iam p̄dicat nō
laxās retia in capturā: ſed ſuſpēdēs i vē
tū: Vide. iiȷ̈. diſ. xlviȷ̈. q. v. ar. iȷ̈. q. iȷ̈.
⁊ q̄dł. v. q. xj. ar. j.

Dñica. vi. poſt feſtū Trini. Queſtio. li.

Queriꝶ vtrū reconcilia
tio fratris ſp ſit faciēda ante
oblatiōꝫ ſacrificiȷ̈: Rñdeo ꝙ
ſic abeo q̇ fecit iniuriā ſi fris
pñtia hēri poſſit: qꝛ aliter nō videꝶ quō
poſſint ṽba ſaluatoꝝ hīc locū. ſ. Vade
pus recōciliari fra. ⁊c. Si ṽo eſt abſens
ſufficit ad eū ire pedib⁹ mētis ſm Aug.
de ſmōe dñi in mōte dicentē Pergen-
dū eſt nō pedib⁹ corpis: ſed motib⁹ ani-
mi: vt te humili affectu pſternas fratri
ad quē chara cogitatioue cōcurris i cō
ſpectu eius cui mun⁹ oblatur⁹ es. Sic
em̄ de⁹ iuſtificat ɔfitentē voto ⁊ deſide
rio. ſic acceptat mun⁹ recōciliantis fra
trē deſiderio. ⁊ ſi nōdum facto. Qui āt
ſuſcepit iniuriā: ſm Alex. de ales. i. iȷ̈.
recōciliatōeꝫ q̄rere ñ debet debito neceſ
ſitatis. Vñ ḋt Aug. vbi ſ. Nō veniam
poſtulabis ab eo qui tibi iniuriā fecit:
ſed tantū dimittas: ſicut tibi a domio
dimitti cupis quod ip̄e cōmiſeris. De-
bet āt eā q̄rere debito honeſtatꝭ: vt glo-
riā duplicē ɔſequaꝶ: ſicut ḋt Chryſoſt.
Vnā quia iniuriat⁹ eſt: aliā qꝛ prioꝛ ro-
gauit. Sed ꝫ videꝶ ꝙ ſp ſit faciēda an-
te. Nā maius eſt dānū illatum i bonis
aīe ⁊ ſpiritualib⁹ ɔtriſtādo ſpm̄ fratris
aut dehonorando illum: q̄ʒ illatū i bo-
nis fortune: ſic ⁊ illa bona potioꝛa. Sꝫ
ſtāte dāno ſcðo nunq̄ʒ deus acceptat ſa
crificiū vel aliḋ opus bonum de manu
damnificatoꝛis: quia ſemper ſtat eius
peccatū: eo ꝙ non remittitur peccatuꝫ
niſi reſtituatur male ablatum: extra de
reg. iuris li. vj. Ergo multo forti⁹ nec
ſtāte damno pmo. Solutio. Damnū i
bonis fortune duplr ſtat. ſ. in effectu q̄ʒ
diu. ſ. ñ eſt emēdatū: ⁊ i affectu. ſ. q̄ʒdiu
nō eſt deliberatio emēdandi. Regła g̊
loqꝶ i ſcðo ſenſu: nō āt i pmo. qꝛ de⁹ par
cit ſi q̇s deliberat reſarcire damnū: qḋ
tñ adhuc ñ emēdat ex iuſta cauſa: puta
impotētia ⁊ hmōi. Si em̄ de⁹ vellet re-
ſtituere eū q̇ neq̇t: obligaret ad impoſſi
bile: ɔtra aliam regulaꝫ iuris ibidē. ſcꝫ
Impoſſibiliū nō eſt obligatio. Eſt aūt
ſimile de alio damno.

Queri ēt pt an iraſci fratri ſp ſit pec
catum: Vide.ȷ̈.ȷ̈.q.clviȷ̈.art.ȷ̈.⁊.iȷ̈.
Et vtrū cōuenienter grad⁹ ire a domio
aſſigneꝶ. Vide.ȷ̈.ȷ̈.q.clviȷ̈. articulo
vȷ̈.in.c.

Dñica. vȷ̈. poſt feſtū Trini. Queſtio. lȷ̈.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Queritur quot modis
chřs poterat turbã magnaꝫ
panibꝫ ſatiare ĩ deſerto: Rñ
deo Natura ⁊ ars nihil face
re poſſunt niſi vno modo. ſ. natura alte
rando materiã pductã a deo: ⁊ ars al-
terãdo ⁊ diſponendo materiã pductã a
natura vel ſaltem a deo. Nam oẽ agẽs
ſcđm ſicut actionem ita ⁊ effectum po-
ris pſupponit in qđ agat. quia cũ nõ ſit
purꝰ actꝰ ñ pt ſe toto agere ⁊ ꝯñr nec to
tũ qđ ẽ in ſuo effectu pducere. Deꝰ ãt pt
rem cõpoſitã: ⁊ qđ ſit de ſimplici quat
tuor modis facere. Primo totalr̃ creã-
do: ita ꝙ nihil rei facte pexiſteret factõi
ſicut fecit celũ. Et ſcđo alterãdo eo mõ
q̃ agẽs naturale: ita ꝙ factioni rei pex-
iſtat qđã rei fiende materia: ſed nõ for-
ma: ſicut ex virga aaron pduxit fructꝰ.
Nume. xvij. c. Et tertio cõuertẽdo ma-
teriã rei: ĩ aliã rem iã pexiſtentẽ: ita ꝙ fa
ctiõi pexiſtat maťia ⁊ forma rei fiẽde: ſꝫ
ñ ſit eo mõ q̃ ẽ pꝰ factõnẽ: ſicut nã ex ali
mentis facit carnes pexiſtentes in q̃ntũ
illas auget cõuerſa noua materia ĩ car-
nes. qꝛ qđ põt effectiue deus facere per
naturã: põt etiã immediate efficere p ſe
ipm. Et ſic fecit etiã ꝯuertendo aliquã
materiã ĩ carnẽ ⁊ os q̃ erat ĩ coſta Ade
vel ſaltẽ in os: vt pꝫ. j. q. xcij. ar. iij. ad
pmũ. Et q̃rto ꝯuertẽdo in rem pexiſten
tẽ. nõ ſolũ materiã ſed etiã formã aliꝰ
rei exiſtẽtis: ꝯuertẽdo totã rẽ vnã ĩ totã
aliã: ſicut ꝯuertit totũ panẽ q̃ntum ad
materiã ⁊ formã ĩ totũ corpꝰ chřĩ: vt pꝫ
iij. q. lxxv. ar. iiij. in c. Q, aũt deus hoc
poſſit q̃uis ſcti h̄ doceãt: tñ ſic natura
li rõne pbař. Nã cũ oẽ agens agat ĩ q̃n
tũ eſt actꝰ agens naturale vel creatum
pꝯt h̄ nõ pt agere niſi ad immutationẽ
forme. quia in ſuo actu eſt deťminatũ:
vtpote exiſtens deťminati generis ⁊ ſpe
ciei: ⁊ ꝯñr eius actio nõ ferř niſi ſup ali-
quẽ actũ determinatũ et ꝯñr ſup formã
ẽm q̃ ſit determiatõ in eſſe actuali. Igi
tur ſicut ſe hñs agẽs creatũ ad trãſmu-
tandũ ẽm formã q̃lquid determinař in
eſſe actuali: ita ſe hꝫ increatũ ad trãſmu
tandũ totã entis naturã. ſ. materiam ⁊
formã: qꝛ eſt actꝰ infinitꝰ. Igitur ſicut
agens creatũ pficere põt ꝯuerſionẽ for
malẽ. i. ẽm formã: ita pt increatũ pfice
re ſubſtãtialẽ. i. ẽm totã ſubam rei. Igi
tur chřs poťat in deſto cũ eẽt deꝰ quat-
tuor mõis turbã panibꝫ ſaturare. Primo
creãdo panes: ⁊ ſcđo alterãdo aliquam
materiã ad nouã formã pãis. Et tertio
adducẽdo aliquã materiã ad formã pa
nis pexiſtentẽ. Et q̃rto ꝯuertendo lapi-
des vł aliq̃d tale in pães. Potuit ãt eiſ
dẽ q̃ttuor mõis replere ſtomachũ tur-
barꝫ: ⁊ vlteriꝰ etiã Quito mõ. i. rarefa-
ciẽdo pães paucos. i. nullã addẽdo ſub-
ſtãtiã ſꝫ augẽdo q̃ntitatẽ. Eo ei caſu fu
iſſent repleti: qꝛ replere ẽ q̃ntitatis ſꝫ ñ
ſatiari. qꝛ ſatiare appetitũ cibi ẽ exhibe
re aliq̃d vñ nutrař corpꝰ ⁊ rẽſtaureř qđ re-
ſolutũ ẽ p calorẽ naturalẽ qđ q̃ntitas fa
cere ñ pt: alioq̃n poſſet q̃s nutriri ſpera
mathematica ſi hãc deglutiret. Sꝫ ꝯ
pdicta arguo ꝙ q̃rtꝰ modꝰ ſit ĩpoſſibilis
Si em̃ totꝰ lapis trãſitꝫ ĩ totũ panẽ: eẽt
ibi aliq̃d ſubiectũ vtriuſqꝫ. qꝛ ĩ oĩ muta
tiõe oꝑtet eſſe ſubiectũ qđ pus ſit ĩ potẽ
tia. poſtřo ĩ actu: cũ motꝰ ſit actꝰ exiſten
tis in potẽtia. iij. phyſ. Sed h̄ ñ eſt ibi
aſſignare. g̃ ⁊c̃. So. Procedit hec obie
ctio đ mutatõe formali: qꝛ ꝓpriũ forme
ẽ ĩ maťia vł ſubiecto eẽ. Nõ ãt hꝫ locũ
ĩ ꝯuerſiõe totiꝰ ſube. Vñ cũ hec ꝯuerſio
ſubař importet q̃ndã ordinẽ ſubarꝫ q̃rũ
vna ꝯuertiř ĩ alterã: ẽ ſic in ſubiecto in
vtraqꝫ ſuba: ſicut ordo ⁊ numerꝰ. Vide
đ his oibꝫ. iij. q. lxxv. ar. iiij. Scđo. Nã
data poſſibilitate dicti mõi: nõ ſeq̃ř ꝙ
chřs potuiſſet inde ſatiare turbas: qꝛ ẽt
ſi totũ mõꝫ ꝯuertiſſet ĩ ſeptẽ pães illos
ñ fuiſſẽt maiores q̃ntitate nec ſuba: ſicͭ
corpꝰ chřĩ ñ creſcit ex ꝯſecratiõe panis.
So. Iſte q̃rtꝰ modꝰ ſubdiuidi põt ĩ q̃t-
tuor. Et pmꝰ ẽ ꝯuertẽdo ĩ illos ſeptẽ pa
nes exiſtẽtes alia corpa: puta lapides.
Scđs ẽ ꝯuertẽdo lapides vł alia in pa
nes nouos: ita ꝙ totũ trãſiret ĩ totũ: ſic
poſſet cogitari vxor Loth trãſiuiſſe ĩ ſa
lẽ nouũ q̃ pus ñ erat. Tertius mutãdo
materiã lapidis ad formã noui pãis: ſi
ne q̃cũqꝫ alteratiõe vel diſpẽſatiõe me-

dia ꝑuia: ſꝫ cū diſpoſitōe q̄ ē.naturalis
ſeq̄la. Quart⁹ ē ꝯuertēdo illos pāes in
lapides magnos: ⁊ rurſus illos lapides
i panes maiores ꝑoꝛib⁹. Eo ei caſu ſati
ati ex maioꝛib⁹ panib⁹ dicerent̃ aliq̄ rōe
ſatiati ex ꝑoꝛib⁹. q2.ſ. ſatiati eēnt ex illis
i q̄s ſūt ꝯuerſi lapides in q̄s erāt ꝯuerſi
ꝑmi panes. De ꝑmo āt hoꝝ nō eſt du-
biū. q2 ē ſctōꝝ: ſil'r nec de tertio. q2 ſi ds
ꝑt ꝓducere formā cū mat̃ia ſil' ſine ꝑuia
diſpoſitōe: vt cū ꝓduxit celū. ꝑt ēt ꝓdu
cere formā. Sꝫ de alijs ē dubiū: ⁊ ſi eſt
poſſibilis vnus: eſt ⁊ reliqu⁹. q2 ſeq̄ns i
cludit ꝑoꝛē i ſcda ꝯuerſiōe. Et q̄dem ſi
ſol⁹ ꝑm⁹ hoꝝ modoꝝ ē poſſibil' argumē
tū ꝯcludit. Si āt poſſibilis ē aliq̄s alio
rū duoꝝ. i. ſcdi ⁊ tertij: ſic ſtat q̄rt⁹ mo-
d⁹ ſatiādi i deſerto ñ ex illis ſeptē pāib⁹
ſꝫ ex panib⁹ mlt̃. Si aūt poſſibil' ſit vl
tim⁹: ſic erit ſaturatio aliq̄ mō ex eiſdē
Queri ēt pōt ſicut q̄ſitum eſt dñica
liij. in q̄dragesima.

Dñica. viij post feſtū Trini.
Queſtio. liij.

Queritur Utruꝫ arboꝛ bona. i. volūtas bona poſſit facere malam id eſt malam actionē? Rñdeo ex doctrina
ſcti Tho. ij. di. xxxix. q. ij. ar. ij. Cū volū
tas ferat̃ i finē vltimū vt eſt intēdēs: ⁊ i
finē ꝓximū. i. obiectū ordinatū in finē
vltimū: vt ē eligēs: volūtas mala vt ē i
tēdēs ſp̄ facit malū fructū: q2 eius finis
mal⁹ ē. Sꝫ tñ volūtas bona vt intēdēs
ñ ꝓpt̃ h̄ neceſſario facit bonū fructū: vt
ſi obiectū ꝓxim ſit de ſe malū: puta foꝛ
nicari. Bonū ei ſm Diony. ē ex totali
⁊ itegra cā: malū āt ex ſingulis defecti
b⁹. ſic pulcer hō ñ ē niſi habeat oia mē-
bꝛa pl'cra. turpis āt dr̃ ſi oia ſint pulcra
ꝑter oculū vnū: ſm quē ſit ſtrabo. Sed
voluntas bona ſm ꝙ ē eligēs ñ ꝑt face-
re fructū malū. Ni ſi electio ē bōa: opꝫ
eē ꝯſiliū bonū: qd electionē ꝑcedit. Et
ſi ꝯſiliū ē bonū: vtꝫ. vij. Eth. ꝑmo finis
ē debit⁹. q2 ñ dr̃ ꝯſiliari⁹ bon⁹ ad malū
finē iueniēs vias efficaces. Et ſcdo id ꝑ
qd intēdit ꝯſeq̄ finē ē bonū: q2 ñ ē bon⁹
ꝯſiliari⁹ q̄ bonū finē medio icōuenient̃
ꝯſeq̄t̃. Et t̃tio tp̄s debitū: ita ꝙ nec tar
de nec p̄cipitāt̃ ꝯſiliās ꝯſiliat̃. Licꝫ hoc
t̃tiū ꝑtieat ad bonitatē ꝯſilij. vt ē i rōe
alia ꝓo duo ex ꝑte rei ꝯſiliabil'. Et ſi bo
n⁹ ē finis: ⁊ id qd ordiat̃ i finē: bona eſt
actio. Sꝫ ꝯ̄ videt̃ ꝙ ſimpl'r ex volūtate
act⁹ iudicent̃ bōi vl' mali: q2 ñ ꝑt arboꝛ
bōa fruct⁹ malos facere ⁊c. Solu. Sal
uatoꝛ cōꝑat arboꝛi volūtatē ſꝫ ꝙ ē eli-
gēs. q2 ex electiōe imediate ſeq̄t̃ act⁹ ſic
ex arboꝛe imediate fruct⁹. Siue ſm aliq̄s
ꝓbis cōꝑat arboꝛi bōe voluntatē bonā
ſꝫ ꝙ ē bōa ex actu volito ⁊ fine itento:
vt dr̃ ſ. Tho. j. ij. q. xix. Queri ēt pōt
vtꝝ fruct⁹ mal⁹ arboꝛꝭ male habeat rō-
nē pcti: ⁊ ꝯ̄n̄r ſit ei cā exciſiōis ⁊ cōbu-
ſtiōis. Uide. j. ij. q. xxj. ar. j. Et vtrum
vn⁹ ⁊ idē fruct⁹ poſſit eē vtriuſq̄ arboꝛꝭ
.ſ. bon⁹ ⁊ mal⁹. Uide. j. ij. q. xx. ar. vl.

Dñica. ix. post feſtū Trini.
Queſtio. liiij.

Queritur Utruꝫ liceat hūc villicū imitari faciendo elemoſynā de illicite adq̄ſitꝭ. Rñdeo. Tripliciť aliq̄d ē il-
licite adq̄ſitū. Pꝛio. q2 debet̃ ei a q̄ adq̄
ſitū ē: vt i furto/ rapina ⁊ vſura. Scdo
q2 lꝫ ñ debeat̃ ei a q̄ adq̄ſitū ē: tñ adq̄rēs
illō retiere ñ ꝑt. q2. ſ. vn⁹ dedit ⁊ alt' ac-
cepit ꝯ̄ iuſticiā. vt i ſimōia. Tertō q2 lꝫ
adq̄ſitio ſit licita: illicitū tñ ē id q̄ adq̄-
rit̃ ſic̄ ptꝫ d eo qd ꝑ meretriciū adq̄rit
mlier qd ꝓp̄e dr̃ turpe lucꝝ. Agit ei itu
ſte meretrix meretricinando: ſꝫ nō mer
cedē ꝓ meretricio accipiendo. Igit̃ de
ꝑmo elyna fieri ñ pōt: q2 hō tenet̃ illō re
ſtituere: niſi ſit incertū cui⁹ ſit. q2 tūc ñ
ſolū licꝫ. ſed neceſſariū ē illud i elynas
erogari vl' ipi habēti ſi indiget: a ſuo cō
feſſoꝛi ſeu p̄lato vel alteri: ⁊ h̄ ab ipo vl'
cōfeſſoꝛe vel a p̄lato ſuo. De ſcdo autē
elemoſyna fieri dꝫ: q2 illud nō poteſt re
neri: nec debet reſtitui ei q̄ dedit. Et ſi̊
mile ē de alijs i quib⁹ datio ⁊ acceptō ē
ꝯ̄ legē. De tertia aūt fieri pōt: lꝫ non ſit
dbitū necitatꝭ: q2 tꝫe ē effectū ꝓꝓiū: ꝓpt
t̃tineri: ñ tñ de adq̄ſito ꝑ meretriciū fit
ſacrificiū vel oblatio ad altare. Tūꝑe